

Г

Г

- Γοτόβω(καὶ-β'β.) ἐπιρ. ἐτοί-
μως.
- Γοψένιε, ἰλ. οὐδ. ξενία, ἐσία-
σις. = οὐγοψένιε.
- Γοψѣ, стіши (οὐ). = οὐγοψάιο.
- Грабѣтельство, α. οὐδ. = γρα-
βλίηιε.
- Грабѣтель, α. ἀρσ. ἄρπαξ,
ἄρπακτής, ἄρπακτήρ. = χήψ-
νικς.
- Грабѣтельница, βι. θηλ. ἄρ-
πάκτειρα.
- Граблѣніе, ἰλ. οὐδ. ἄρπαγή,
ἄρπαγμός, ἄρπαγμα, ἄρ-
πασμς. = χηψένιε.
- Граблю, биши (раз, ѿ). ἀρπά-
ζω, διαρπάζω, ληΐζομαι, λε-
ηλατῶ, λαφυραγωγῶ, λείαν
ἐλαύνω. 2) = ποχιψάιο.
- Гра́днѣй, αλ. σε. ἐπιθ. = γράδ-
σκίη. 2) κτητ. τοῦ γράδз
(δηλ. χάλαζα). ὁ τῆς χαλά-
ζης.
- Гра́дскѣй, αλ. σε, καὶ-σκίη, ἀλ.
σε. πολιτικός, ἀστικός, καὶ
ὁ τῆς πόλεως = γράднѣй.
1. σηмс.
- Гра́дз, α. ἀρσ. πόλις, ἄζυ. 2) χά-
λαζα.
- Гражданѣнз, α. ἀρσ. πολίτης
(πληθ. γράждане.)
- Граждѣнство, α. οὐδ. πολιτεία.
2) ἀθροιστ. ἡ σύγκλητος, ἡ γε-
ρουσία, οἱ πολῖται (222).
- Гра́ммата, βι. θηλ. = γράμοτα.
Граммáтѣка, η. θηλ. (ἐλλ.)
Γραμματική.
- Гра́мота, βι. θηλ. (ἐλλ.) γράμ-
ματα (τουτέστι τὸ εἰδέναι
γράφειν καὶ ἀναγινώσκειν).
2) = ποσλάηιε. 3) χρουσόβουλ-
λον.
- Грѣкннѣ, η. θηλ. ἐλληνίς (γυ-
νή), γραική.
- Грѣкз, α. ἀρσ. γραικός, ἔλλην.
- Гремлѣ, мѣши (воз). παρτ. гре-
мѣхз, βροντῶ, βρομέω-ῶ,
βρέμω.
- Грѣчески. ἐπιρ. = ἔллински.
2) ἀπλοελληνιστὶ, γραικιιά.
- Грѣчeskѣй, αλ. σε. ἐπιθ. = ἔλ-
линскѣй. 2) ἀπλοελληνικός,
γραικικός.
- Грѣвна, βι. θηλ. κλοιός. 2) ψέλ-
λιον, χλιδῶν, στρεπτόν.
= запáстїе. 3) — π'βнѣзїй.
ἡ μνᾶ.
- Грѣбнѣй, αλ. σε. ἐπιθ. ὁ τοῦ
τάφου-τοῦ μνήματος. 2) ἐν-
τάφιος = погрѣбáлнѣй.
- Грѣбз, α. ἀρσ. τάφος, μνήμα,
μνημεῖον.